

Joi, 2 Iulie, 2026

Așezarea veșmântului Născătoarei de Dumnezeu în biserica Vlaherne; †) Sf. Voievod Ștefan cel Mare; Sf. Ier. Iuvenalie arhiepiscopul Ierusalimului; Sf. Ier. Ioan Maximovici

Romani 15

17 Așadar, în Iisus Hristos am lauda în cele ce sunt către Dumnezeu.

18 Căci nu voi îndrăzni să vorbesc ceva din cele ce n'a lucrat Hristos prin mine spre aducerea neamurilor la ascultare, cu vorba și cu fapta,

19 cu puterea semnelor și a minunilor, cu puterea Duhului Sfânt, așa încât de la Ierusalim și împrejurimile lui până în Iliria am împlinit propovăduirea Evangheliei lui Hristos,

20 râvnind astfel să binevestesc acolo unde Hristos fusese numit¹, ca să nu zidesc pe temeliea altuia,

21 ci după cum e scris: **Cei cărora nu le-a fost vestit Îl vor vedea; și cei ce n'au auzit de El vor înțelege.**

22 E pricina pentru care am și fost de multe ori împiedicat să vin la

¹ = Unde numele lui Hristos a ajuns deja să fie rostit.

voi.

23 Dar acum, nemaivând loc² în aceste ținuturi și de multe ori având dorința să vin la voi

24 când va fi să mă duc în Spania...³ Căci nădăjduiesc să vă văd în trecere și să fiu însoțit de voi acolo, de va fi ca mai întâi să mă bucur de voi pentru o vreme.

25 Acum însă mă duc la Ierusalim în slujba sfinților.

26 Căci Macedonia și Ahaia au binevoit să facă o strângere de ajutoare pentru săracii dintre sfinții din Ierusalim.

27 Au binevoit și le sunt datori. Că dacă neamurile s'au împărtășit de cele duhovnicești ale lor, datoare sunt și ele să le slujească în cele

² Nemaivând spațiu de propovăduire.

³ Frază neterminată; suspendată, probabil, sub semnul incertitudinii. De altfel, nu știm cu siguranță dacă Pavel și-a realizat această dorință de a ajunge până în Spania.

trupești.

²⁸ Așadar, după ce voi face aceasta și le voi încredința această roadă⁴, voi trece în Spania pe la voi.

²⁹ Și știu că venind la voi, cu deplănătatea binecuvântării lui Hristos voi veni.

Matei 12

⁴⁶ În timp ce El încă le vorbea mulțimilor, iată că mama și frații Lui⁵ stăteau afară, căutând să vor-

⁴ = Rezultatul colectei inițiate de Pavel printre creștinii din Asia Mică în favoarea celor înfometăți din Ierusalim (vezi și Ga 2, 10; 1 Co 16, 1-4; 2 Co 8-9).

⁵ Cuvântul grecesc **adelfoi** (ca și ebraicul **achiym**) înseamnă nu numai frați, în înțelesul propriu, ci și rude apropiate, în special veri. Așa trebuie înțeles în textul de față, ca și în Mc 3, 32; 6, 3; Lc 8, 19-21; In 2, 12; 7, 3-5; FA 1, 14; 1 Co 9, 5; Ga 1, 19, unde se vorbește de „frații” Domnului. Limbajul biblic se cere abordat nu numai filologic, ci și în dimensiunea lui interioară. Iisus are doar 12 ani când mama Sa Îl află în templu (Lc 2, 41-49). Deși ea știe cel mai bine că nu Iosif este tatăl Lui, Îi spune: „Iată, tatăl Tău și eu Te-am căutat”. Cuvântul, astfel rostit în planul social și juridic, este „prins din zbor” de Iisus, Care îl transferă imediat în planul duhovnicesc și-l majusculează: „Întru cele ale Tatălui Meu trebuie să fiu”. Văzut din două perspective diferite, același cuvânt are un conținut diferit (tată-Tată). Același transfer se petrece în cuvântul frați din textul de față. Verii Îi sunt prezențați lui

bească cu El.

⁴⁷ Cineva I-a zis: „Iată, mama și frații Tăi stau afară, căutând să-Ți vorbească”.

⁴⁸ Iar El i-a răspuns celui ce-I vorbea: „Cine este mama Mea și cine sunt frații Mei?”

⁴⁹ Și întinzându-Și mâna către ucenicii Săi, a zis: Iată-i pe mama Mea și pe frații Mei!

⁵⁰ Că tot cel ce face voia Tatălui Meu Celui din ceruri, acela Îmi este frate și soră și mamă”.

Matei 13

¹ În ziua aceea a ieșit Iisus din casă și S'a așezat pe țărmul mării.⁶

Iisus ca frați reali (deși nu sunt, ca și în cazul lui Iosif), dar El atestă imediat o altă realitate fraternă, în plan spiritual (versetele următoare). În nici un caz nu se poate presupune că Iisus Își reneagă familia. Cât despre mama Sa (a cărei realitate, desigur, nu poate fi negată), ea devine garanție și exemplu suprem al aceluiași transfer duhovnicesc, precum în împrejurarea relatată de Evanghelistul Luca (11, 27-28) când Iisus îi conferă maternității un sens spiritual generalizat. Așadar, „frații” Domnului nu sunt frați de sânge. Rigoarea filologică a unor exegeți – atunci când sunt de bună credință – duce deseori la soluții simpliste și simplificatoare. (Vezi și „Introducerea la epistolele sobornicești”).

⁶ S'a așezat să învețe.

² Și s'au adunat la El mulțimi numeroase, așa încât El a intrat în luntre și stătea în ea și toată mulțimea ședea pe țârm.

³ Și multe lucruri le-a grăit El în parabole⁷, zicând: „Iată, ieșit-a semănătorul să semene.”⁸

Tâlcuire

„Fiindcă cel ce va plini voia Tatălui Meu Celui din ceruri, acela îmi este frate, și soră, și mamă.” Domnul lasă să se înțeleagă prin asta că înrudirea du-

hovnicească, pe care El a venit să o sădească și să o sporească pe pământ, nu e totuna cu înrudirea trupească, deși numele legăturilor de rudenie sunt aceleași pentru amândouă. Și în înrudirea duhovnicească sunt tați și mame, cei ce dau naștere prin cuvântul adevărului sau prin binevestire, precum grăiește Apostolul Pavel. Și în înrudirea duhovnicească sunt frați

și surori – cei născuți cu aceeași naștere duhovnicească și care cresc în același duh. Legătura de rudenie e făcută aici prin lucrarea harului; dar aceasta nu e o lucrare din afară, de suprafață, ci e la fel de profundă și de vitală ca și cea trupească, numai că are loc în alt tărâm – mai înalt și mai însemnat. Tocmai de aceea are precădere asupra înrudirii trupești și, atunci când nevoia o cere, o aduce pe aceasta jertfă intereselor sale duhovnicești, fără părere de rău, cu deplina încredințare că această jertfă este plăcută lui Dumnezeu și cerută de către El.⁹

⁷ Parabolă: pildă, istorioară despre întâmplări din viața zilnică, obișnuite, la îndemâna oricui, dar cu înțelesuri ascunse; poveste cu tâlc.

⁸ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.